

06/09/2023 – 13/10/2023
Kurátorky: Kvet Nguyen a Denisa Tomková

Maithu Bui, Diana Cam
Van Nguyen, Kimberly
Nguyen, Kvet Nguyen,
Minh Thang Pham, Anna
Tran, Quynh Trang Tran,
Nhu Xuan Hua

A RING A BLACK BOX

A
V
A
L
S
I
T
A
R
B
E
L
L
A
H
T
S
N
U
K

**Nhớ: Priestor medzi
jedným a druhým koncom**

Babi, keby ste vedeli, ako veľmi mi chýbate. Už niekoľko rokov túžim po tom, aby som mohla navštíviť vietnamskú krajinu, pocítiť vôňu domova, uvidieť Vašu tvár, stretnúť sa so zvyškom rodiny a možno zistiť, že som Vás prerástla. Vedeli ste, že som už vyššia než všetky ženy tu v rodine?“

Pred desiatimi rokmi som napísala mojej babke list. Na starom počítači som naťukala slová bez vietnamskej diakritiky s morom chýb. Vytlačila to na otcovej tlačiarňi a dala mame, aby mi znamienka doplnila. Bez nich by slová nedávali význam. Iba ja som ich tak dokázala čítať. Mala som vtedy asi sedemnášť rokov a veľkú lásku k osobe, hoci som ju stretla trikrát v živote. Mala som tri, potom päť a napokon pätnásť rokov, keď sme sa stretli. A vždy keď sme boli od seba, cítila som k nej obrovskú náklonnosť. Babkiným príbehom sa totiž začínajú všetky ďalšie príbehy.

Bez nej by nebola moja mama, a bez mojej mamy by som nebola ja. Bez jej myšlienky ísť za lepším by naši neodišli do Európy. Bez toho by som žila iný život, možno by som mala druhé dieťa na ceste.

Často sa pýtam samej seba, kým by som bola, ak by som sa nenarodila na Slovensku.

Bez otrasnej chudoby by sme tu neboli a možno prosperovali v niekdajšej dedinke vo Vietname. A mohla by som povedať, že bez vojny by sme sa vôbec nemuseli rozprávať o tomto príbehu.

A čo ak by som sa narodila inde než v Európe?

Mali by sme ázijské bistro alebo obchod s oblečením? Poznali by sme len vlastnú rodinu a mali rovnako málo priateľov? Mala by som lepší vzťah so sestrou? Trápila by som sa rovnako s rasizmom? Bola by som v takom živote výtvarníčkou?

Pre mňa samu je kuriozita, že list písaný mojej vietnamskej babke je možné čítať v slovenskom jazyku. Aká súhra okolností musí vzniknúť, aby takáto situácia mohla vôbec nastať?

Hoci babku staviam do úlohy pôvodnej aktérky, ktorá celý náš rodinný príbeh rozohráva, môj otec bol ten, ktorý všetko uskutočnil. Ako deti svojich rodičov máme tendenciu zabúdať na to, že majú vlastné životy. Tie bez nás. Alebo ich aspoň nosia vo svojej myslí. Že majú alebo mali vlastné ambície, sny, hlúpe zážitky, chyby a rovnako boli na pochybách. Predstavila som si, aké to bolo, byť mojím otcom, keď sa stal migrantom.*

Ide o prvú výstavu umenia vietnamskej diaspóry na Slovensku. Výstava je zmyslovým priestorom a pozvánkou k dialógu, kde možno zdieľať a (znovu)objavovať osobné spomienky. Priestor obsahuje slová, písané aj hovorené. Obsahuje príbehy, vyrozprávané aj zamľčané. Dizajn priestoru odkazuje na vietnamské tónové značky, ktoré označujú šesť rôznych tónov vietnamského jazyka, čo je veľmi jemný zásah do priestoru, no sú to práve detaily, ktoré sú dôležité, keď chceme komunikovať, spájať sa a zdieľať príbehy s ostatnými. Je to priestor, kde sa môžu rodiť predstavy o domove a kde sa môžu rozprávať dejiny, osobné aj národné, tie kruté vojnové aj nútené migračné. Táto výstava, hoci vychádza z príkladov a príbehov druhej generácie vietnamskej diaspóry, chce vyrozprávať komplexnejší príbeh o identite, kultúre, príslušnosti a o tom, ako nás formujú a ovplyvňujú naše rodiny, ako aj spoločnosť okolo nás. Je to príbeh o heterogénnej skupine vietnamskej diaspóry s rôznou históriou a kontextom. Socialistická skúsenosť Vietnamcov*iek v Československu bola iná ako tá vo Francúzsku, v Nemecku alebo USA. Cieľom výstavy síce nie je prerozprávať príbeh francúzskej kolonizácie, vietnamskej vojny či americkej angažovanosti vo Vietname, ale všetky tieto udalosti sa napriek tomu prelínajú v príbehoch, osobných rodinných spomienkach a transgeneračných traumách vystavujúcich umelcov*kýň. Vo vystavených dielach sú náznaky traumy a straty, ale to, čo tieto diela celkovo spája a na čo sa táto výstava zameriava, je vzťah k rodinám. Hľadanie osobných príbehov. Aké generačné traumy v sebe nosíme? Ako vzťah k rodinnej histórii informuje o tom, kým sme, a ako nás formuje? Ako si uchováame spomienky a ako ovplyvňujú naše súčasné emócie? Spomienky sa môžu stať formou odporu; spomínanie môže pôsobiť ako forma prezentácie diasporálnej, inak nelineárnej histórie.

Myslíte pri prekračovaní hraníc na to, čím sa stanete na druhej strane?¹

Slovo *nhớ* je tu metaforou toho, ako si človek žijúci v diaspóre vytvára svoj vlastný príbeh zložený zo spomienok a z rôznych túžob po domove. Výstava ukazuje diasporálnu skúsenosť komunít, ktoré boli často nepriaznivými okolnosťami nútené opustiť miesto svojho narodenia a hľadať „lepší“ domov. Stuart Hall nám pri rozprávaní o karibskej diaspóre poskytuje dôležitú sondu: „Ako si máme predstaviť alebo konceptualizovať identitu, odlišnosť a príslušnosť po diaspóre? Keďže, kultúrna identita nesie v sebe toľko podtónov esenciálnej jednoty, prvotnej

jednoty, nedeliteľnosti a rovnakosti, ako máme „vnímať“ identity zapísané v rámci mocenských vzťahov a konštruované naprieč rozdielmi a rozkolmi?“²

Pri vstupe do výstavného priestoru sa hlas poetky Kimberly Nguyen zamýšľa nad tým, čo je to domovina: „aký krásny domov / aká krásna krajina, čo odporuje hraniciam.“ Pripomína nám, že domov je viac než len kus zeme na svete, kde sme sa narodili, je to pocit, pocit spolupatričnosti, dokonca aj proces v prechode, aj keď prekračujeme hranice...

Väčšina z nás má najživšie rodinné spomienky na rodinné stretnutia a oslavy. Nhu Xuan Hua vo svojej inštalácii usporiadala svadobnú oslavu, aby si všetky tieto spomienky pripomenula. „Svadobná izba“ zo série *Hug of a Swan* nám pripomína, že naše najvýnimočnejšie spomienky sa často objavujú, keď sa stretneme, keď si sadneme a spoločne zdieľame jedlo s najbližšími. Inštalácia pozostávajúca z karaoke svetiel, pódia a zo slávnostne prestretých stolov by bola dokonalou kulisou pre skvelý večierok, lenže, počkajte, stoly sú rozpolené, príbory a tanieri ohnuté. Scéna je takmer ako skutočnosť, ale zároveň vôbec nie. Je to tak trochu surrealistický priestor. Naše vlastné spomienky nás spochybňujú, Nhu Xuan nám pripomína, aké sú naše spomienky prchavé. Podobne aj *Rodinný portrét* Nhu Xuan zo série *Tropism, consequences of a displaced memory* zobrazuje rodinu na svadbe, kde nevesta, ženích a svadobní hostia – všetci majú rozmazané tváre. Sú zmorfovaní do svojho okolia. Ako rekonštruujeme svoje spomienky? Formujú to, kým sme? Alebo si uchováame skôr pocity z daných okamihov než presné detaily a fakty?

Vo videoperformance s názvom *Performance s mojím otcom (II)* Minh Thang Pham a jeho otec hovoria o svojom vzťahu, ktorý je ovplyvnený synovou neschopnosťou plynule komunikovať vo vietnamčine a otcovou neschopnosťou hovoriť po česky. Vo videu hľadajú súvislosti a spôsoby komunikácie mimo jazyka. Naozaj si dokážeme plne porozumieť len vďaka schopnosti hovoriť rovnakým jazykom? Alebo môžeme cítiť hlboké spojenie prostredníctvom gest, reči tela, očného kontaktu, výrazu tváre a každodennej starostlivosti a náklonnosti? Ako vysvetľuje otec umelca, práve *tinh cảm*, každodenné gestá, mu pripomínajú lásku, ktorou sa navzájom zahŕňajú.

Vzťah dieťaťa a otca je aj témou filmu *Milý tati*, ktorý je uvedený vo výstavnom priestore A Black Box. Je to animovaný dokumentárny film o narušení vzťahu medzi dcérou a jej otcom. Diana Nguyen bola ako dieťa na rok odlúčená od svojho otca, keď skončil vo väzení. Počas tohto obdobia sa však medzi nimi paradoxne vyvinul ešte bližší vzťah, vzdialenosť ľahko preklenuli listy, ktoré si písali. Odlúčenie v jej živote nastalo opäť neskôr, keď otec navždy opustil rodinu. Tento veľmi intímny film sa stal pre Dianu spôsobom, ako sa so situáciou vyrovnáť a znovuobjaviť stratené spojenie a lásku s otcom.

Po páde Saigonu prišla najväčšia migrácia Vietnamcov*iek, takzvaných „ľudí na člnoch“, do Európy vrátane Francúzska, západného Nemecka a Spojených štátov. Dvojkanálová videoinštalácia Maithu Bui s názvom *Mathuật – MMRBX* sa snaží odhaliť pohnutú minulosť diaspór preživších. „Mathuật“ je kombináciou umelcovho*kyninho mena Maithu a vietnamského slova pre mágiu, *ma thuật*, zatiaľ čo MMRBX je akronym pre „pamäťovú skrinku“. Video, ktoré funguje ako pamäťová skrinka, rozpráva príbehy o japonskej okupácii, americkom bombardovaní, francúzskom koloniálnom vykorisťovaní a medzivládnej dohode s NDR. Video plné spomienok na kolonizačné a dekolonizačné procesy sa začína vietnamským vodným bábkovým predstavením. Tento starobylý spôsob rozprávania príbehov a šírenia vedomostí je skvelým nástrojom na zachovanie minulých príbehov. Osobné spomienky sa miešajú s kolektívnou históriou transgeneračných traum, čo umožňuje vznik nového príbehu vietnamskej diaspóry.

Táto výstava nás zároveň nabáda zamyslieť sa nad tým, že Slovensko je oveľa multikultúrnejšie a živšie, ako si často myslíme. Bývalé socialistické krajiny často označujeme za nacionalistické alebo xenofóbne, pretože dlho boli v izolácii. To však jednoducho nie je pravda. Existuje „často prehliadaná cirkulácia ľudí, tovarov, vedomostí a kapitálu, ktorá prebiehala medzi štátnosocialistickými štátmi a medzi týmito štátmi a mnohými rozvojovými krajinami“.³ V období štátneho socializmu, od 50. do 80. rokov 20. storočia, bola mobilita vysokoškolského študentstva a migrujúcich pracovníkov*čok dôležitým aspektom hospodárskeho a politického budovania štátu v regióne strednej a východnej Európy. Na Slovensku našlo domov takmer 3 000 Vietnamcov*iek, v Českej republike približne 60 000 – 100 000. Československo ponúkalo ročne zhruba 500 štipendií študentstvu z „rozvojových krajín“ a medzi nimi tvorili Vietnamci najväčšiu skupinu.⁴

Dielo Kvet Nguyen *Archív návratov* je otvoreným archívom spomienok na jej rodinu. Tento archív obsahuje spomienky zachytené na fotografiách z príchodu jej rodičov na Slovensko. Z objektu inštalácie je možné vyťahovať jednotlivé archívne alebo zachované fotografie zach-

2 Stuart Hall in Catherine Hall a Bill Schwarz (eds). 2018. *Stuart Hall: Essential Essays, Identity and Diaspora*. Volume 2. Duke University Press, s. 208.

3 Alena Alamgir. „Mobility: Education and Labour“ in James Mark and Paul Betts (eds). 2022. *Socialism Goes Global. The Soviet Union and Eastern Europe in the Age of Decolonisation*, s. 290 – 291.

4 Tamtiež, s. 312.

ytávajúce obrazy z každodenného života a rodinných udalostí. Tento objekt obsahuje zábery (nájdene, zozbierané alebo vytvorené autorkou), sú to fotografie z osláv, rodinných stretnutí a výletov. Je na vás, čo sa rozhodnete zo série spomienok odhaliť a s čím budete interagovať. Naša pamäť je selektívny proces, plný náhodných procesov a komplikovaných presahov s vykonštruovanými predstavami. Ako archivujeme svoje osobné príbehy a čo stojí za to zachovať?

Predstavte si, že máte len devätnásť rokov a rozhodli ste sa opustiť svoju rodnú krajinu s jednou malou taškou a len niekoľkými kusmi oblečenia. Quynh Trang Tran na svojej keramike nazvanej *Nová nádej* sleduje príbeh cesty svojich rodičov, ktorí emigrovali z Vietnamu do Československa. Jej cieľom bolo vytvoriť objekt, ktorý by evokoval zložité podmienky sprevádzajúce cestu bez znalosti jazyka, kultúrnych a politických zvyklostí a len s niekoľkými najzákladnejšími kusmi oblečenia. Jej matka mala len devätnásť rokov a otec dvadsaťdva. Obaja sem prišli za rôznych okolností a v rôznych rokoch. Stretli sa až tu, hoci obaja pochádzali z tej istej dediny vo Vietname.

Spoločným prvkom príbehu migrantov je preprava, presúvanie sa z jedného miesta na druhé. Módna návrhárka Anna Tran pracuje s touto témou pomocou prvku károvaného vzoru, ktorý prevzala z károvaných plastových tašiek z rafie. Pre umelkyňu sú tieto tašky spojené s migráciou,⁵ sú symbolom spomienok na detstvo, na kočovný spôsob života, ktorý sprevádzal jej detstvo na Morave. V taškách si s matkou nosili nielen osobné veci, ale aj predmety na predaj, ktoré sa neskôr stali zdrojom ich príjmov. Annina abstraktná inštalácia vytvorená špeciálne pre túto výstavu v tvare mraku je nástrojom transformácie späť v čase, do jej vlastného rodinného príbehu. Po skončení výstavy Anna použije látky na svoju novú módnú kolekciu.

Predstavujem si, že mám dvadsaťpäť a opúšťam celú rodinu. Odchádzam na miesto, kde sú ľudia, ktorých roky volám západniari, čo je kritické označenie tých, ktorí zničili moju vlasť. Robili to opakovane a teraz sa stanem jedným z nich. Aspoň sa o to budem snažiť. Všetci sa na mňa spoliehajú. Som ten vyvolený z rodiny, ktorý dostal privilegium odísť, a je to prvýkrát, čo pocit privilegia zažívam. Asi by som aj ostal, keby niet tej chudoby. Stačili by nám tie ryžové polia a lov malých krabov, keby sa to všetko nerúcalo. Hladných krkov je až priveľa. Tak ostáva zodpovednosť na mne.

Idem síce do vyspelej časti sveta, ale budem žiť ako najnižšia vrstva, aby som posielal peniaze domov. Tam ich treba oveľa viac. O Československu počúvam v správach. Je to vraj pekná krajina s peknými ženami, tak vravel sused, čo klebetí po celej dedine. Opúšťam aj vlastnú ženu a prvorodenú dcéru, ktorá ma nepozná, lebo sa narodila počas čínsko-vietnamskej vojny, v ktorej som bojoval. Opúšťam jazyk, ktorý mi asi nebol súdený. Moja žena verí v osud, ale tento vietnamský nám nevyšiel. Nevie, ako sa naučím ďalší jazyk, ktorý mi môj vlastný láme svojou tvrdosťou a neznámom.

Zabudnem na zákutia vlastného rodu, ale ani si to neuvedomím. Prerušujem všetky priateľstvá. Akoby som mazal svoju minulosť. Vymieňam svoj vlastný život za niekoho iného. Zdá sa mi na míle vzdialený. Budem to stále ja? Neznáme a cudzie sú mojím novým domovom. A vždy, keď sa vrátim, budem ten, čo odišiel.*

Vo vietnamčine je výraz pre niekoho, kto nám chýba, aj pre niekoho, koho si pamätáme, rovnaký: *nhớ*. Niekedy, keď sa ma v telefóne spýtaš: *Con nh ư mẹ không? zamrazí ma, nazdávajúc sa, že tým myslíš: Pamätáš si na mňa? Chýbaš mi viac, ako si ťa pamätám.*⁶

Hall tvrdí, že zmysel kultúrnej identity, tradície, jej pravdivosť, jej pôvod, táto „autenticita“ je mýtus – „so všetkou skutočnou mocou, ktorú majú naše vládnuce mýty, ktoré formujú naše predstavy, ovplyvňujú naše konanie, dávajú zmysel našim životom a dávajú zmysel našej histórii“.⁷ V tomto svete multikulturalizmu, tekutej modernity⁸ máme v sebe všetci určitý pocit diaspóry. „Je to známy, hlboko moderný pocit vyradenia, pre ktorý – ako sa čoraz viac ukazuje – nemusíme cestovať ďaleko, aby sme ho zažili. Možno sme všetci v modernej dobe – takpovediac po páde – tým, čo filozof Heidegger nazval ‚Unheimlichkeit‘: doslova ‚nie doma‘.“⁹ V kontexte bývalých socialistických krajín je vietnamská komunita označovaná za „nezamýšľanú diaspóru“, pozostáva zo všetkých „tých študentov*iek, stážistov*iek a robotníkov*čok, od ktorých sa očakával návrat domov“.¹⁰

Hranica medzi pojmom skutočný domov a nacionalizmom je veľmi tenká. Hall pripomína, že práve o to ide, že nemôžeme žiť bez nádeje, ale zároveň nastáva problém, keď to berieme príliš doslovne. „Je

to predovšetkým práve táto exkluzívna koncepcia ‚vlasti‘, ktorá viedla Srbov k tomu, že sa odmietli deliť o svoje územie – ako to robili po stáročia – so svojimi moslimskými susedmi v Bosne, a ospravedlnila etnické čistky v Kosove. Práve verzia tejto koncepcie židovskej diaspóry a jej prorokovaný ‚návrat‘ do Izraela je zdrojom sporu Izraela [sic] s jeho blízkovýchodnými susedmi, za ktorý palestínsky ľud tak draho zaplatil, a to paradoxne vyhnaním z územia, ktoré je zároveň, a to predovšetkým, jeho vlasťou.“¹¹

My, druhá generácia vietnamskej diaspóry, sme na Západe od narodenia alebo útleho veku. Sme deti tých, ktorí sem prišli, no nenarodili sa tu. Komplikované emócie neistoty a rozpoltenosti dvoch svetov. Rovnako ako rodičia, aj my si kladieme otázku: „Aké by to bolo, ak by sme ostali vo Vietname?“ No zároveň na rozdiel od nich sme oslobodení od priameho vplyvu politického diania vo Vietname. Táto hybridná pozícia nás ženie pochopiť naše korene – o to viac, keď sú vytrhnuté a zasadené do novej krajiny. Umožňuje nám fungovať na pomedzí, balansovať a uchopovať nejasné tendencie miešanej identity.

Priestor medzi jedným a druhým koncom. Sme ako neustále kmitajúce molekuly, ktoré narážajú na limity, ale aj otvorenosť v novej krajine. Sú to nárazy do kontrastov, na ktorých sme boli vychovávaní. Existuje správna odpoveď vo fluidite? Ako do procesu spoznávania vstupuje integrácia a asimilácia? Kde sa končí naša pamäť a začína sa iná?*

Možno by sme sa mali úplne vzdať pojmu domova, alebo skôr – rozšíriť ho. Tak ako nás Sophie Lewis učí, aby sme „zrušili rodinu“,¹² mali by sme sa zbaviť konceptu domoviny. Nie, aby sme niečo stratili, ale naopak, aby sme to výrazne rozšírili. Domov môže byť komplikovaný, mnohový, spleť pocit príslušnosti k tomuto svetu s prekrývajúcimi sa vplyvmi, jazykmi a spomienkami. Dve kurátorky tejto výstavy, jedna narodená vietnamským rodičom na Slovensku, druhá Slovenka, ktorá strávil celú svoju dospelosť mimo Slovenska a úplne stratila pocit „domoviny“, nás pozývajú zamyslieť sa nad témou príslušnosti a domova.

Pohladenie po líci na obnovenie spomienky v boji proti zabúdaniu. Tým, že to všetko odhalujem, hovorím so svojim otcom a držím za ruku svoju matku. S nespočetným množstvom jazykov, ktoré mi bolo dané ovládať. Či už nahlas, alebo potichu. Väčšinou potichu.¹³

Denisa Tomková

*Kvet Nguyen, niektoré z týchto úryvkov sa objavujú v jej pripravovanej knihe (N Press, 2024)

5 Použili ich už iní*é umelci*kyne z regiónu strednej a východnej Európy, napríklad: Yulia Kostereva, Yuriy Kruchak a Ghenadie Popescu. Pozri: Amy Bryzgel. 2016. „Street appeal: a decade of socially engaged performance art from the former East“ in *New East Digital Archive*: <https://www.new-east-archive.org/articles/show/5393/performance-participatory-art-new-east>

6 Ocean Vuong. 2019. *On Earth We're Briefly Gorgeous: A Novel*. Vintage. Penguin Press, s. 186.

7 Stuart Hall. 2018, s. 209.

8 Zigmund Bauman. *Liquid Modernity*. Polity Press. 2013.

9 Hall, s. 208.

10 Christina Schwenkel. 2017. „Vietnamese in Central Europe: An Unintended Diaspora“ in *Journal of Vietnamese Studies* (2017) 12(1): 1–9, s. 2.

11 Stuart Hall. 2018, s. 210.

12 Sophie Lewis. 2022. *Abolish the Family: A Manifesto for Care and Liberation*. Verso.

13 Nhu Xuan Hua: <https://huismarseille.nl/en/exhibitions/nhu-xuan-hua/>

Umelci*kyne

MAITHU BÙI

je umelec*kyňa a aktivistický*á výskumník*čka. Maithu študovala* filozofiu jazyka a logiky na LMU v Mníchove a výtvarné umenie na UdK v Berlíne v triede Hito Steyerl. Jeho*jej výskumné záujmy a práca sa týkajú digitálneho kolonializmu, vojenských technológií a vedy, kontextovej citlivosti a systémov viery. Maithu Bui spoluzaložil*a projekt Curating through Conflict with Care (CCC) a pracuje v Nemeckej informatickej spoločnosti pre komunikáciu v oblasti informatiky. Dielo *Mathu t – MMRBX* (2022) vzniklo na objednávku 12. berlínskeho bienále. Jeho*jej diela boli prezentované v Inštitúte pre súčasné umenie KW, na Kolumbijskej univerzite, School of Visual Arts NYC a v Bundeskunsthalle Bonn.

DIANA CAM

Van Nguyen je česko-vietnamská režisérka, umelkyňa a absolventka pražskej FAMU. Jej krátke filmy súťažili na festivaloch v Locarne, Rotterdame, Toronte a IDFA. Jej najnovší krátky film *Milý tati* (2021) získal Českého leva a Cenu českej filmovej kritiky 2022 za najlepší krátky film a cenu Magnesia za najlepší študentský film. Film získal medzinárodné ocenenia na filmových festivaloch BFI London, Toronto, Clermont-Ferrand a Palm Spring. *Milý tati* bol medzi piatimi nominovanými na Európsku filmovú cenu za najlepší krátky film v roku 2022. Diana sa vo svojej tvorbe zameriava na osobné témy prostredníctvom animovaného dokumentu. V súčasnosti pripravuje svoj celovečerný debut, v ktorom kombinuje hraný film s animáciou.

KIMBERLY NGUYEN

je vietnamsko-americká poetka, ktorá pochádza z Omahy v Nebraske, v súčasnosti žije v New Yorku. Jej diela boli publikované v časopisoch *diacritics*, *Muzzle Magazine*, *The Minnesota Review*, *The Journal* a ďalších. Je držiteľkou Ceny Beatrice Daw Brown a stala sa finalistkou súťaže Frontier Poetry 2021 OPEN, New Poets Awards a Ceny Palette Poetry 2021 Previously Published Poem Prize. V roku 2021 bola štipendistkou PEN America Emerging Voices Fellow a v súčasnosti je štipendistkou Poetry Coalition Fellow 2022 – 2023.

MINH THANG PHAM

v súčasnosti študuje v Ateliéri Maľba 2 na Akadémii výtvarných umení v Prahe. Zaujíma sa o umenie performance. Najmä ten typ performance, pri ktorom človek nachádza svoje fyzické a psychické limity a ktorý provokuje telo, aby vyostriilo svoju intenzitu a stalo sa citlivejším. Prostredníctvom performance so svojou rodinou sa Minh Thang snaží odstrániť medzigeneračné odcudzenie a kultúrne rozdiely.

Quynh Trang Tran

je absolventkou Ateliéru keramiky a porcelánu na Vysoké škole umeleckopriemyselnej v Prahe. Vo svojej tvorbe kombinuje keramiky a nové médiá. Vďaka svojej práci kurátorky v zbierke skla a keramiky v Umeleckopriemyselnom múzeu v Prahe získala Quynh Trang jedinečný pohľad na históriu keramickej výroby v Česku. Umelkyňa vytvorila keramický pamätník *Poceta Helene Johnovej*, ktorý bol v roku 2022 inštalovaný v parku pri Triede E. Beneša v Soběslavi. Jej dielo je zastúpené v zbierke stálej expozície Moravskej galérie – Umeleckopriemyselného múzea v Brne.

ANNA TRAN

patrí k mladej generácii módných návrhárov*ok vychádzajúcich z Ateliéru módnej tvorby na UMPRUM v Prahe, kde študovala pod vedením Pavla Ivančica a Alice Klouzkovej. Na štúdium módného dizajnu nadviazala polročnou stážou na Islandskej univerzite umenia v Reykjavíku. Anna vo svojej tvorbe dlhodobou rozvíja motív ženskosti, ktorý preniká do konceptuálnej a formálnej roviny jej odevov. Konštrukcia, farby a vzory odevov a doplnkov sú zvolené ako metafora prebúdajúcej sa ženskosti v tele, ktorá sa odohráva na pozadí betónového prostredia súčasného mesta. K Anninmu výraznému podpisu neodmysliteľne patrí tradičná technika žabkovania, ktorú návrháarka posúva do súčasného kontextu, pričom zdôrazňuje romantickú atmosféru kolekcií.

NHU XUAN HUA

je francúzsko-vietnamská fotografka a umelkyňa žijúca v Paríži, ktorá pracuje medzi Parížom a Londýnom. Študovala dejiny umenia a kinematografiu a v roku 2011 absolvovala kurz fotografie na Technickej škole Augusta Renoira v Paríži. O rok neskôr sa Nhu Xuan Hua presťahovala do Londýna, kde pracovala ako módna a portrétna fotografka na národných aj medzinárodných zákazkách pre publikácie a módné spoločnosti, ako sú časopisy *Time*, *Vogue*, *Dazed*, *Dior*, *Maison Margiela*, *Kenzo* a *Gucci*. Jej prvá samostatná výstava *A Hug of a Swan* sa uskutočnila v Huis Marseille, múzeu fotografie v Amsterdame (Holandsko), v septembri 2022. Jej publikácia s názvom *Tropism, Consequences of a Displaced Memory*, ktorú vydalo vydavateľstvo Area Books, je založená na archívnych fotografiách jej rodiny, digitálna intervencia interpretuje tieto staré fotografie z nového uhla pohľadu, skúma efekt rozptýlenia vyvolaný plynutím času a poháňaný silami zdedenej pamäti.

Kurátorky

KVET NGUYEN (Hoa Nguyen Thi)

absolvovala v roku 2021 magisterské štúdium fotografie na Katedre fotografie a nových médií VŠVU v Bratislave, kde v súčasnosti pokračuje v doktorandskom štúdiu. Je laureátkou Ceny Nadácie Tatra banky 2021 v kategórii Mladý tvorca. Jej bakalárska práca *Tu sa môžu miešať jablká s hruškami* (2019 – 2020) bola ocenená druhým miestom na Svetovom bienále študentskej fotografie v roku 2019, keď bola zároveň po prvýkrát samostatne vystavená v rámci 15. ročníka festivalu [fjúžn]. V roku 2018 bola so svojim projektom *Citizen by Fluke* finalistkou SLOVAK PRESS PHOTO v kategórii študenti a mladí do 26 rokov. Absolvovala študijné pobyty na anglickej Plymouth College of Art a prestížnej Royal Academy of Art v Holandsku. Vystavovala medzinárodne: na Slovensku, v Česku, Poľsku, Maďarsku, vo Francúzsku, v Srbsku, Holandsku, Kanade či vo Vietname. Jej dielo *Archív návratov* (2021) sa nachádza v zbierke Krajskej galérie výtvarného umenia v Zlíne.

DENISA TOMKOVÁ, PhD.,

je teoretička umenia a kurátorka. Prednáša moderné a súčasné dejiny umenia na pražskej FAMU. Od októbra 2023 nastupuje ako odborná asistentka na Katedru teórie umenia a tvorby na Fakulte humanitných vied Karlovej univerzity v Prahe. Bola členkou medzinárodného výskumného projektu „Comparing WE's. Cosmopolitanism. Emancipation. Postcoloniality“ so sídlom na Lisabonskej univerzite. Pracovala pre Európsky rómsky inštitút pre umenie a kultúru (ERAC) v Berlíne ako výskumná pracovníčka, kurátorka a koordinátorka projektov. Ako kurátorka pracovala na projekte Secondary Archive, online platforme venovanej tvorbe umelkyň zo strednej a východnej Európy. Bola výskumnou pracovníčkou v oblasti kurátorstva a publikácií na SixtyEight Art Institute v Kodani. V roku 2022 bola nominovaná na Cenu Igora Zabala za kultúru a teóriu. Jej texty boli publikované v rôznych medzinárodných časopisoch o umení. Je editorkou antológie *Wandering Concepts/Putujúce koncepty* (2023), ktorú vydala Kunsthalle Bratislava.

1 Kimberly Nguyen, *o premene*, báseň, tlač na látku, slovenský preklad: Michal Tallo, 2023

2a Nhu Xuan Hua, *Rodinný portrét na svadbe - Archív z roku '85* zo série *Tropism*, UV atrament na perspexe, upevnené na dibonde, hliníkový rám krabice, vyrezávaný a lakovaný masívny bukový podstavec, dizajn s Quentinom Vuongom, 2016 – 2021

Nhu Xuan Hua, *Svadobná izba* zo série Hug of a swan, inštalácia s karaoke svetlom, pódium, fotografiami na titánových papieroch a kovovým ráme, stolmi a stoličkami, pohármí, skladanými príbormi a tanierni, 2016 – 2021

3 Minh Thang Pham, *Performance s mojím otcom (II)*, video performance, 5:51, 2019

4 Kvet Nguyen, *Archív návratov*, inštalácia, 2021 (zapožičané zo zbierky Krajskej galérie výtvarného umenia v Zlíne)

5 Quynh Trang Tran, *Nová nádej*, nohavice 37 x 25 cm, tričká 30 x 25 cm, modelovaná keramiky, farebné glazúry, 2021

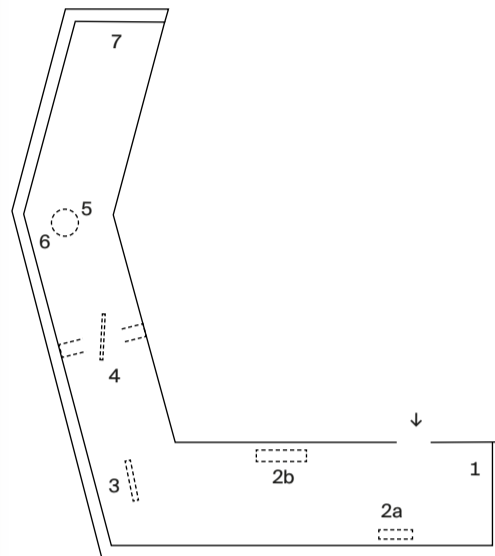
6, 9 Anna Tran, *Kárované spomienky (I) a (2)*, látka, 2023

7 Maithu Bui, *Mathuât – MMRBX*, dvojkanálová videoinštalácia, 2022

8 Diana Cam Van Nguyen, *Milý tati*, film, 12:46, 2021

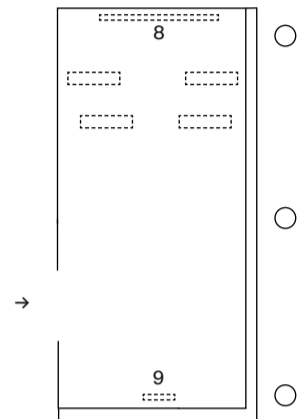
A RING

→ vstup z prvého poschodia budovy

A BLACK BOX

→ vstup z prvého poschodia budovy

KUNSTHALLE
BRATISLAVA TÍM:

Riaditeľ:
Jen Kratochvil

Kurátorka programov
pre verejnosť a PR:
Jelisaveta Rapačić

Kurátorka:
Lýdia Pribišová

Kurátorka edičného programu:
Jana Vicenová

Mediátori*ky:
Celestína Minichová, Fanny
Pekarčíková, Michaela Badžgoňová,
Simona Farárová, Nikola Valková,
Luboš Minich, Michaela Hubalová,
Kristína Hřčková, Daniela Drobná

Stážistky:
Lisa Achammer, Marija Mitić

Manažérka produkcie a prevádzky:
Martina Kotlířiková

Manažér produkcie výstav:
Filip Krutek

Hlavná ekonómka:
Denisa Zlatá

Asistentka:
Janette Flaškayová

Personalista a mzdár:
Anton Švanda

Výkonný grafický dizajnér:
Lukáš Kollár

Sprievodný program pre verejnosť k tejto výstave je organizovaný v spolupráci s Kapitálom a festivalom [fjúžn] a bude sa konať 26. 9. 2023.

KAPITALKS X KUNSTHALLE
BRATISLAVA X [FJÚŽN]:
VIETNAM DOMA

18:00 Komentovaná prehliadka výstavy s Denisou Tomkovou
19:00 Diskusia s Kvet Nguyen, Claudiou Alner, Quynh Trang Tran a Ankim, moderuje Andrea Kutlířiková
20:30 Vystúpenie slam poetky Večerky
21:00 Koncert rapera Ankiho

Produkcia: Martina Kotlířiková (Kunsthalle Bratislava), Dominika Kováčová (Kapitál)

Kurátorky by rady vyjadrili vďaka produkčnému a inštalačnému tímu Kunsthalle Bratislava za podporu a pomoc pri príprave tejto výstavy.

KUNSTHALLE BRATISLAVA
Nám. SNP 12, 811 06
Bratislava

Otváracie hodiny:
Pondelok - nedeľa:
12:00 - 15:00_ 15:30 - 19:00
Utorok: zatvorené

FACEBOOK,
INSTAGRAM, YOUTUBE
Kunsthallebratislava

Zriaďovateľ

Ďakujeme

Mediálni partneri

